

MUNI
ARTS

Paleografie

Pojem a definice

Věda, která se zabývá dějinami písma.

- *palaios* (řec.) = starý
- *grafein* (řec.) = psát

Průvodní okolnosti s vývojem písma: dějiny knih a knihoven; další typy písemností, vzdělání, organizace kanceláře atd.

Latinská paleografie – latinské písмо – od antiky do současnosti.

Členění paleografie

Podle písma:

- latinská
- řecká
- slovanská

Podle chronologického členění:

- středověká
- novověká

Další vymezení:

- paleografie nápisů
- paleografie úředních písemností (listin)
- paleografie knižních písem

Předmět paleografie

Písma rukopisná (písma tvořená bezprostředně lidskou rukou).

Písmo nápisové (spolupráce s epigrafikou).

Písma tisková (zejména v novověku) – vztah mezi psaným a tiskovým písmem.

Písmo psacích strojů.

Těsnopis, slepecké písmo, Morseovo písmo atd.

Cíle paleografie

Učit číst a správně přepisovat písma.

Časové a případně i místní zařazení písem všeho druhu:

Vysvětlení příčin vzniku a vývoje jednotlivých kategorií, druhů, typů a variant písma.

- Poznání a evidence tvarů zkoumaného písma – klasifikace.
- Rozlišování písářských rukou.

Vztah paleografie k jiným disciplínám

Diplomatika – studium písma listin a úředních písemností.

Kodikologie – studium knižních písem.

Epigrafika – vyčlenění kvůli technickým předpokladům (tzv. epigrafické – kámen, kov, dřevo apod. - versus paleografické látky).

Papyrologie – psací látka (papyrus) – řecké, latinské a koptské texty (antika).

Grafologie – psychologie písma (výhrada, že je to pseudověda).

Písmoznalectví – soudní a kriminální grafologie.

Vývoj oboru

- Ecole des chartes (1821) – výchova archivářů a knihovníků.
- Léopold Delisle – 1874-1905 vedl Národní knihovnu v Paříži (centrum paleografických studií).
- Wilhelm Wattenbach (1819-1897) – pracoval v MGH – vydal *Schriftwesen im Mittelalter*.
- Ludwig Traube (1861-1907) – profesor v Mnichově – věnoval se knižnímu písmu.
- Paul Lehman (1884-1964) a Bernhard Bischoff (1906-1991) – nástupci Traubeho v Mnichově.
- Leo Santifaller (1890-1974) – rakouský historik, novověká paleografie.

Vývoj oboru

- Gustav Friedrich – jeho habilitace „Učebná kniha paleografie latinské“ (1898).
- Václav Vojtíšek (1883-1974) – „Písarji radních manuálů Nového města pražského v 16. století“ (1911).
- Bertold Bretholz (1862-1936) – „Lateinische Paläographie“ (1912).
- Alexander Húščava (1906-1969) – „Dejiny a vývoj nášho písma“ (1951).
- Pavel Spunar (1928) – „Česká bastarda“ (1952).
- Jiří Pražák (1926-2002) – klasifikace a terminologie písem.
- Jaroslav Kašpar (1929-2014) – novověká paleografie.

Psací látky

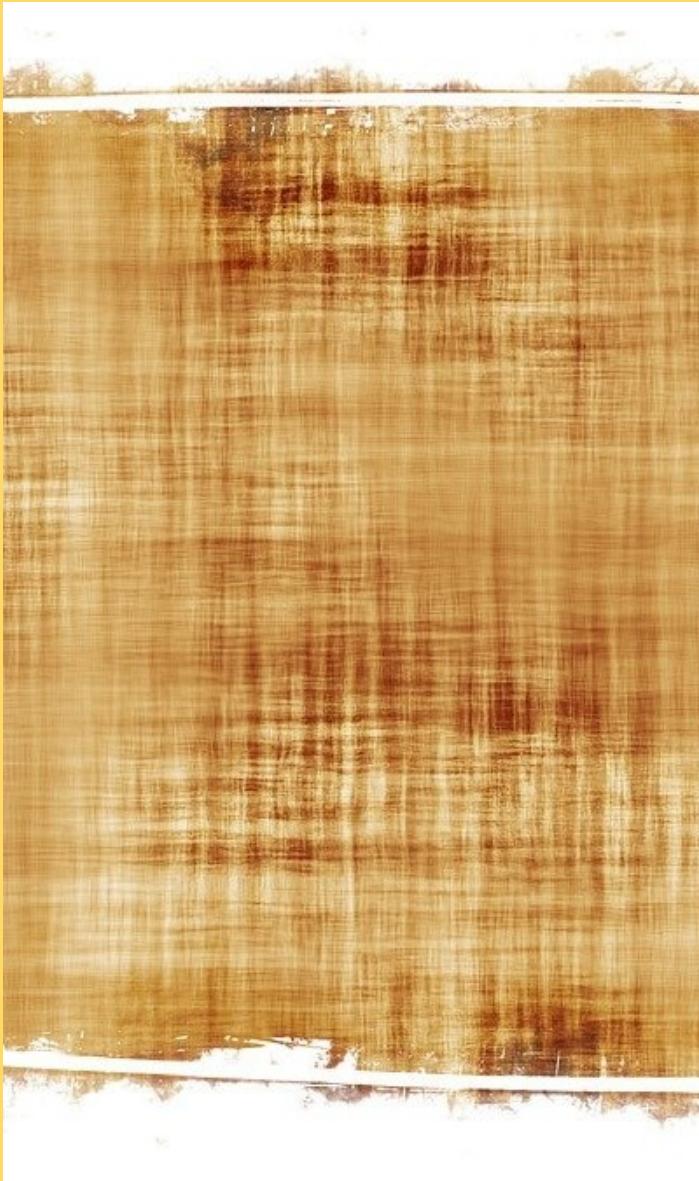
Papyrus – rostlina šáchor
papyrový.

Pergamen – upravená zvířecí
kůže.

Papír.

Voskové tabulky (destičky).

Psací náčiní: stylus (rydlo),
rákosové pero (*calamus*), ptačí
brk, inkoust.

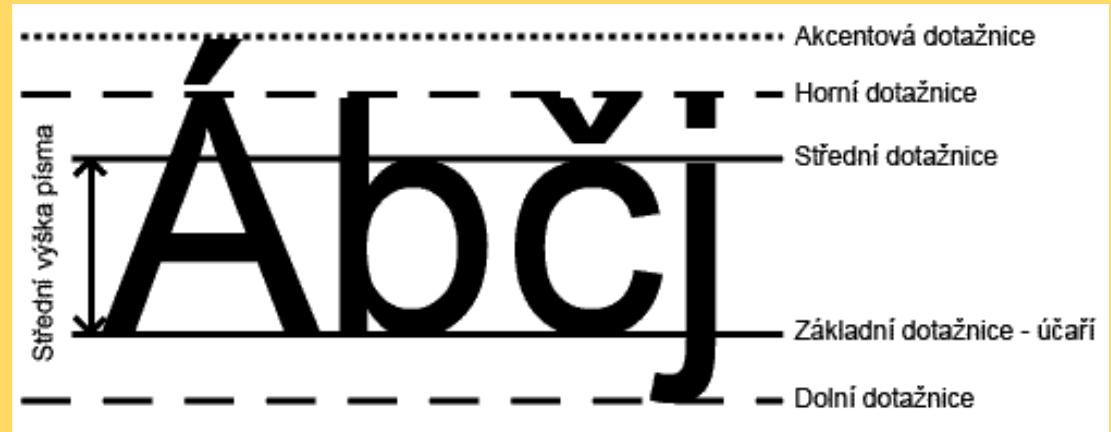
Terminologie – struktura písmen

- Tvar (forma) – jedno a totéž písmeno může mít různé, někdy velmi odlišné tvary.
- Modul – obecný údaj o velikosti písmen (vztah výšky a šířky).
- Duktus – označuje zpravidla způsob psaní jednotlivých písmen.
- Váha písma – zachycuje sílu jednotlivých tahů.

Obecná charakteristika písma

- **majuskula a minuskula** – rozlišení podle toho, zda lze vepsat do dvou, nebo do čtyř linek.
- **kurzivnost písma** (kurzíva, polokurzíva), užitkové písmo
- **vzorové písmo** (ideální model)
- **elementární písmo** (užíváno k výuce psaní)
- **kreslené písmo**

Popis písmen

Unciála

Kapitála

Jednobříškové „a“

Dvoubříškové „a“

Dlouhé „s“

Sabon *Sabon*

ſ à þ c ð è ø f ç ch
i j k l ò ñ n o p q n
s t t u v c u x x q z
1 2 3 4 5 6 7 8 9 ß & ð

H I L M N O
P Q V R S T X
Y Z · J K U W .

© 1996 Giesecke & Devrient AG

Vývoj latinského písma

Antika

- Kapitála,
Unciála
- Starší a mladší
římská kurziva

Středověk

- Tzv. národní
písma
- Karolínská
minuskula
- Gotická písma
- Humanistické
písmo

Novověk

- Novogotická
písma

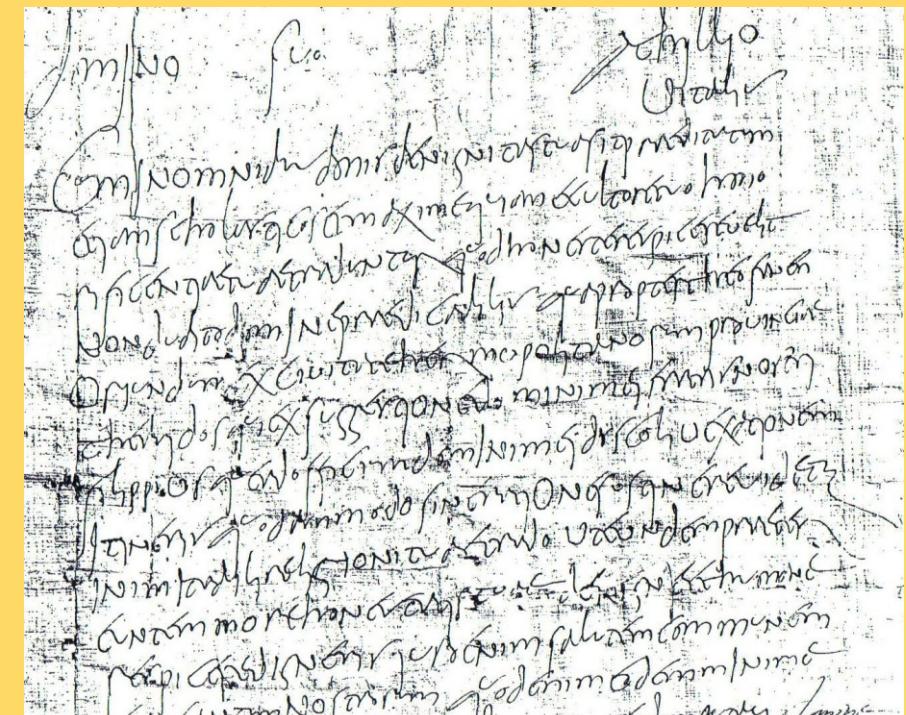
Antika

Kapitála – zejména písmo nápisové.

Starší římská kurziva.

Mladší římská kurziva – od 3. století.

Unciála.

Středověk

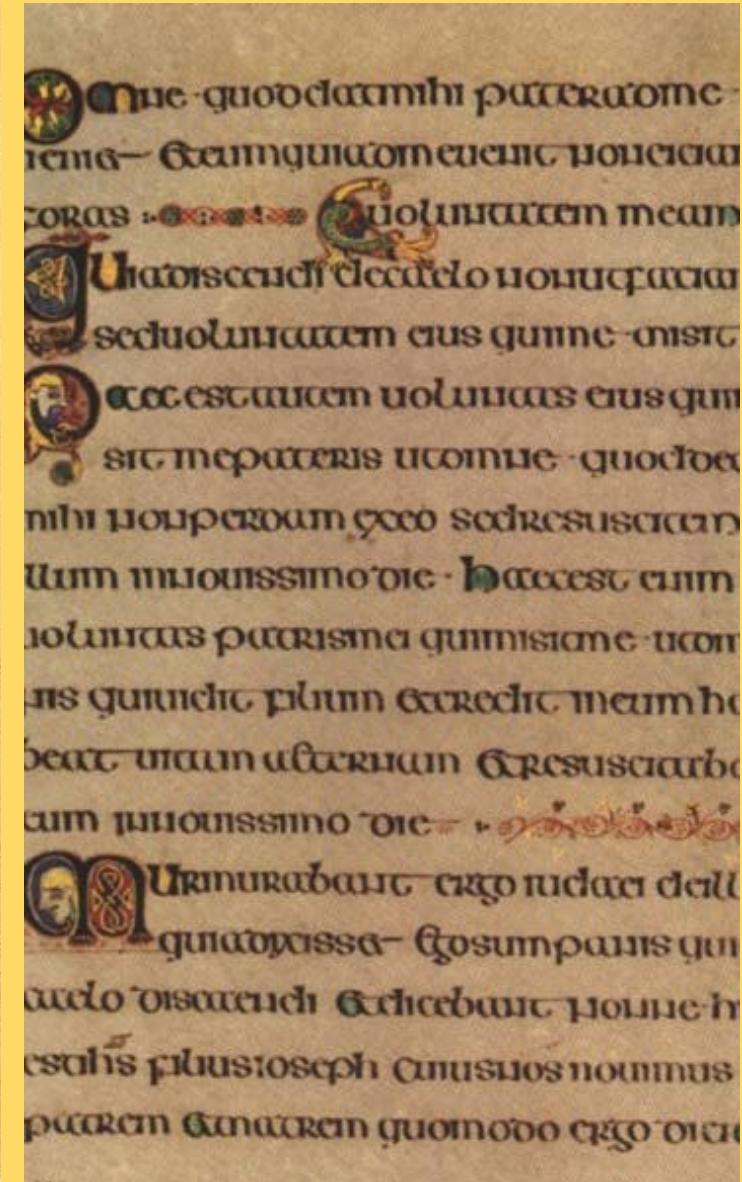
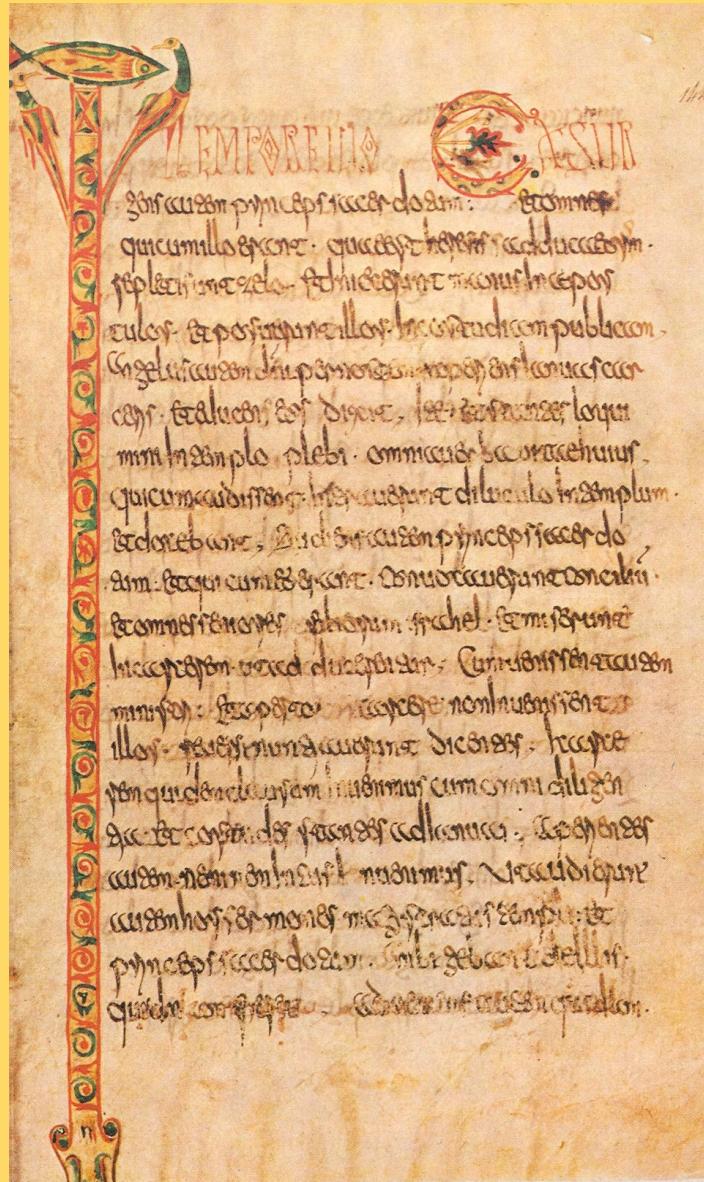
Tzv. národní písma

Merovejské písmo

Langobardské písmo

Kuriála (papežská kurie a Řím)

Ostrovní písma (insulární)

Středověk

Karolínská minuskula –
písmo vzpřímené a zaoblené,
poměrně málo zkratek.
Postupně nahrazuje tzv.
národní písma.

Diplomatická minuskula
Knižní písmo

QUITUR MARTIJNUS
SABBARIÆ. PAN NONIARO
OPPIO. ORIUNDUS FUIT
Sed intra Italiam tacimi altus est. pare
bus secundum saeculi dignitatem. na
nfimis. gentilib: tamen. pater eius mil
itimus. post tribunus militum fuit. Ipse
natam militiam in adolescentia setutus. in
solares alas. sub rege constantio. deu
biuliano ccesare militauit. Non tam
bonite. quia a primis fere annis. diuinâ
us seruitute. sacra in lustris pueri int

Středověk

- Gotická písma (lomení dříků)
 - textura – kaligrafická gotická minuskula, velmi pravidelná, až do novověku.
 - gotická minuskula – poněkud uvolněnější než textura.
 - gotická kurziva – pro rychlejší psaní.
 - křížená písma – mezi minuskulou a kurzivou – **bastarda:**
 - kaligrafická **bastarda**
 - zběžná **bastarda**

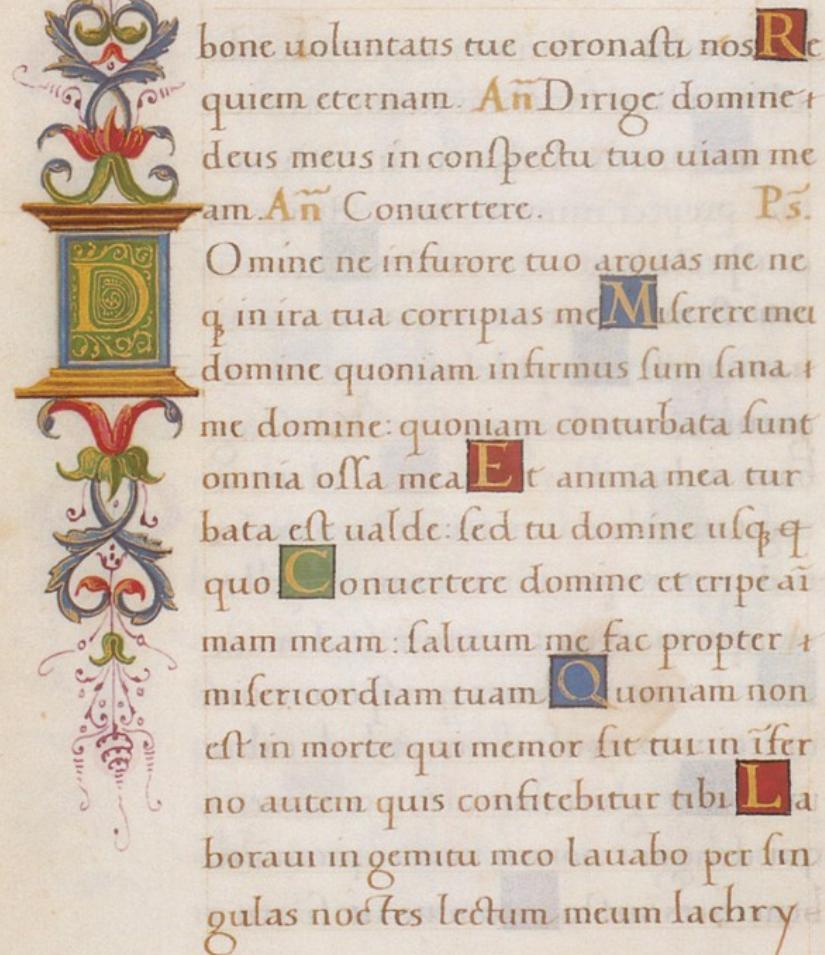
Bastarda

A page from a medieval manuscript featuring Gothic script (Kurrent). The text is written in black ink with red rubrics. The script is more fluid and cursive than Bastarda, with many letters joined together.

hörmst lesen. künde ich Lüttold
nun zu den Einsiedlern zu rechen
und zu Boppensel wbir late und
are und Heinrich am brüder.
er geuer das ich ich die zu rechen
war pi dar umbe gibe ich dem
besiglo zu einem verbünden. 2

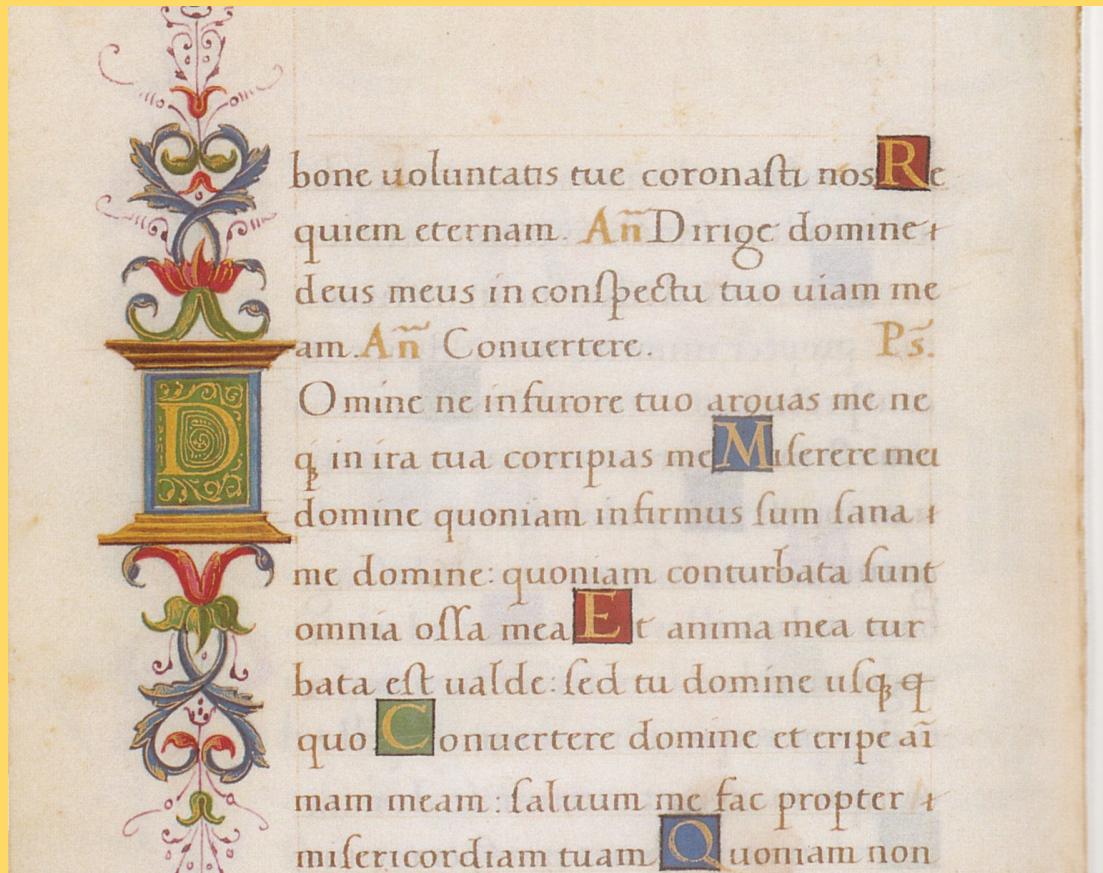
Gotická kurziva

Středověk

bone voluntatis tue coronaſti nos **R**
quiem eternam. **A**n Dirige domine
deus meus in conſpectu tuo uiām me
am. **A**n Conuertere. **P**s.
Domine ne infurore tuo arguas me ne
q̄ in ira tua corripias me. **M**iserere mei
domine quoniam infirmus sum lana
me domine: quoniam conturbata sunt
omnia ossa mea. **E**t anima mea tur
bata est ualde: sed tu domine usq; q
quo. **C**onuertere domine et tripe aī
mam meam: saluum me fac propter
misericordiam tuam. **Q**uoniam non
est in morte qui memor sit tui in iſer
no autem quis confitebitur tibi. **L**a
boraui in gemitu meo lauabo per ſin
gulas noctes lectum meum lachry
mam.

Humanistické písmo –
vědomé formování nového
písma (od 14. století v Itálii).
Napodobování karolinské
minuskuly a antické kapitály.

GITUR MARTIJNUS.
SABBARIXE. **P**XN NON IARU.
OPPIDO. **O**RJUNDUS FUIT.
Sed intra italiaā tacini altis ē. paren
tibus secundum saeculi dignitatem. Non
infimis. genalib: tamen. pater ei miles
primū. post tribunus militū fuit. Ipse ar
matā militiā in adolescentia secutus. int
scolares alas. sub rege constantio. dein
sub iuliano c. esare militauit. Non tamen
sponte. cuius a primis fere annis. diuinā po-

cumque concordem faciat et clementer. quodnam qui rident humor
non patitur forma inherere. Sed iam consumata disputatione
de nullationis pecudibus atque pastionibus quae reliqua nobis ru-
sticarum rerum pars subest de cultu hortorum Publi Silvini e de-
inceps ita ut et tibi et Gallioni nostro complacuerat in carmen
construamus.

OE MORIS TVI SILVINE QVOD
quod stipulanti spondeam tibi reliqui
pensumculam pettipe. Nam superioribus
decem libris hac minus parte debatum quod
nature persoluo reddideram Superest ergo
cultus hortorum segnis ac neglegitius quon
dam ueteribus agricultis nunc uel celeberrimi
misi. Siquidem cum partier apud priscos
et let frugalitis lazier tamen pauperibus fuit ulio epularum. La-
tus copia ferrinaque ac domesticum pecudum carne uelut aqua-
frumentoque summis atque humillimis uictum tolerantibus. Mox
consequens et precipua nostra etiam dapibus libidinosis preua co-
stituerit. Conseque non naturalibus desiderus. sed censibus ex-
mentur. Plebejoi uipetas summa preciosioribus cibis ad uulgi
res compelluntur. Quare cultus hortorum quoniam et fructus magis
misi est diligenter nobis tradidimus: maiores recipiendus est

Italské okrouhlé humanistické písmo z konce XV. století (1488)

Novověk

Novogotické písmo (pro texty v „národních“ jazycích):

kreslené (majuskula + minuskula)

psané:

polokurzivní (majuskula + minuskula)

kurzivní (majuskula + minuskula)

Humanistické písmo (pro latinské texty):

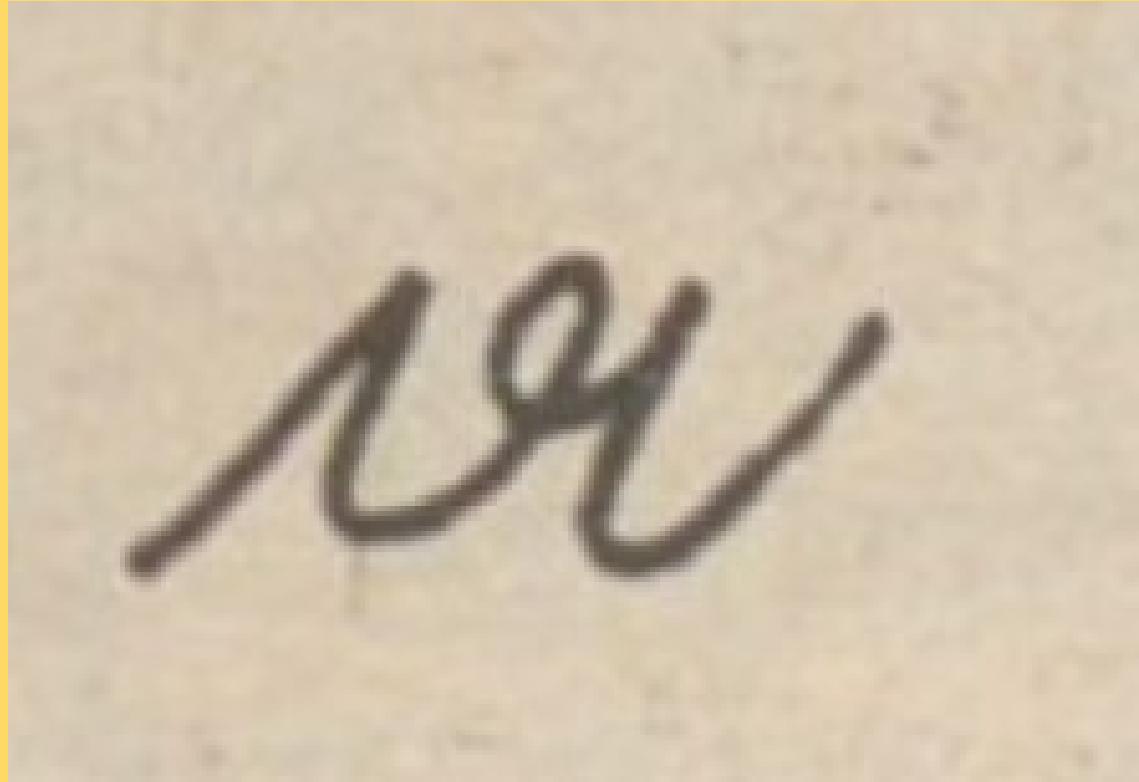
kreslené (majuskula + minuskula)

psané:

polokurzivní (majuskula + minuskula)

kurzivní (majuskula + minuskula)

Novověk – Německo (od 16. st.)

Kreslené německé novogotické písmo (fraktura, Frakturschrift) – původ v kaligrafické bastardě 15. st.

Německé novogotické polokurzivní písmo (Kanzleischrift, Kanzlei) – 16. a 17. století, zejména úřední písemnosti, později ustupuje kurentu.

Německé novogotické kurzivní písmo (Kurrentschrift, kurent) – základní typ novogotického písma, ustáleno kaligrafy a učiteli písma, zdvojování dříků některých písmen, spojování malými háčky, rovné tahy, ostré hroty.

^a Dieser ist der Tag des stat Pat. von Simai sion
und dunkelmaus im dritten. und vor
der Kupferg. der Ensenort bey Leoben und
Pegger Bansleiters Ma, fregstain. SBT

^b Inland oder außlandts geboren, nichts anf.
genomen. Danon soll und mag by nistern gewesen,
und galhaft warb der Landesfürst in Steir,
seiner fürstlichens guaden, dunkelmanz, Landes.

^c Bleibt bei der Saarhaft Gott nicht
eins mit verschaffen, noch hab' ich
gedacht es zu wend' nicht eueren

^d L B D G E J K M N X F V W Z T
Vor dem wir in der Disputation gummeldt, als
warr, du wöllst zu einem mittel bedenke sein, wir
dass auf fair verbüttet zu helfen und zu wider

^e I f C H G A S L Q U D G T
y f E Q W W Z f f o b e p L z

Německá novogotická kurzíva XVI. století (Kurrentschrift, kurent)

In Island obne auffor kannids geboren, wirths anf
gewonnen, Davon soll und war g'wichtes gewonnen,
und galbhaft warb er der Lannos fricst in Stein,
fricst fric stlichs zu graden Guibtnar, Lannos.

Novověk – české země

Písmo novogotické a humanistické.

1500-1775: rozmanitost druhů a typů novogotických písem (tradice domácí – české novogotické písmo navazuje na bastardu; i cizí – německá novogotická písma).

1775-1848: vítězství německého novogotického písma v Čechách; reforma nižších škol v habsburské monarchii (1774). Ve 30. letech 19. st. humanistická kurzíva v českých textech.

1848-1941: novogotické písmo v Čechách jen v německých textech; reforma německého písma 1941.

Capit Lanckij d' Martina summa literaturae ad
summa. post typisq[ue]as.

Cetka Ceuozjho Infirjho p[re]f[er]ento padisatko p[ro]m[on]y
ve Otrdu po s[an]c[t]i J[oh]anni B[ea]t[us]im Iheronim[um]
m[od]estissim[um] v[er]bi cuiusdam je Martin[um] summa literaturae
sotie lant[er]ni de summa posttypisq[ue]as za p[ri]m[um] Ma[rcu]s
patnatef[er]t u[er]o maximef[er]t yrost rasse positiu[m] p[ro]stomu
lant[er]na q[ui] est reprobatoriu[m] za o[mni]b[us] f[ac]tis p[ro]p[ri]e
de o[ste]ri do m[on]stra v[er]o de lant[er]ni p[ro]p[ri]o k[on]tra
H[ab]emus v[er]o a v[er]o de lant[er]ni Toma[ri] sibi obra z[er]manoru[m]
- in y[er]ft Martin[um] summa Simonoru[m] posttypisq[ue]as sumpt
na a Dogela zaplatil tak valz v[er]to p[ro]to p[ro]p[ri]o Simon[um] p[ro]p[ri]o
se[nt]entia p[ro]f[ec]ta in zaplateno. proto p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o Simon[um].
Toma[ri] m[od]estus lat[er]nus q[ui]d[em] p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o min[er]vini
v[er]o h[ab]et lat[er]nus q[ui]d[em] p[ro]p[ri]o min[er]vini
a p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o tunc h[ab]et lat[er]nus q[ui]d[em] p[ro]p[ri]o min[er]vini
tunc q[ui]d[em] v[er]o h[ab]et lat[er]nus q[ui]d[em] p[ro]p[ri]o min[er]vini
h[ab]et lat[er]nus q[ui]d[em] p[ro]p[ri]o min[er]vini. Tunc a Martin[um] summa ma[ri]m platu plati
v[er]o m[od]estus p[ar]t[er]na S[an]cti Cipriani et S[an]cti Genesii
et S[an]cti Iacobi v[er]o. - p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o tunc
Slovacioru[m] recop[er]atores p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
q[ui]d[em] Simon[um] tunc Eustachiu[m] Gallicu[m] p[ro]p[ri]o consilio
p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o b[ea]t[us]i p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
na magisteri p[ro]p[ri]o, p[er]t[er] h[ab]et p[ro]p[ri]o. Eustachius
Tumba Berloni d[omi]ni Jan[us] Drigak Jan[us] flaut[er]
Originalis Simon[um] posttypisq[ue]as.

Zapis volo H[ab]ej[us] Martina
summa. tunc n[on] ad Cipriani p[ar]t[er]
egor[um] Cetka a d[omi]ni p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
aut[em] c[on]sideratione maximef[er]t v[er]o de lant[er]ni
martin[um] summa literaturae sotie lant[er]ni v[er]o de lant[er]ni
m[od]estus p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o v[er]o de lant[er]ni

Česká novogotická kurzíva zběžná z roku 1551.

České novogotické kreslené písmo, česká novogotická kaligrafická polokurzíva (1590); Listina Hertvika Žejdlice ze Šenfeldu z 24. února 1590.

Zkratky

Ligatury – spojení sousedních písmen (= grafický celek).

Suspenze – ponechává se charakteristické počáteční písmeno (eventuálně zevnitř slova), vynechává se konec slova.

Anno Domini → A. D.

debet → deb.

et cetera → etc.

Kontrakce – vypouští se ze slova jedno nebo více písmen. Zvláštní podskupina nomina sacra:

Iesus Christus → ihs xps

omnipotens → omgs

Pomocí znaků zvláštního významu

Ligatury

fi
fj
fl
ff

ffi
ffj
ffl

fh
fi
fl
ff
ft

Æ
Œ
ß

ct st Th

Zkratky pomocí znaků

p	(p) per	VIII		(p) pro	XI f.
p, p, p	(p) per	XII-XV		(P) Pro	XIII f.
p.	(p) perticas	X		(p) pro	XII p.
p̄	(p) pertiche	XVI p.		(p) propter	XIV
p̄	(p) pulvis (abbr. med.)	XVI	P, p̄	(p) patet	XV m.
p̄	(p) pulverisare (abbr. med.)	XVI	p̄, p̄	(p) patent, - patet	XIV-XV
p.	(p) Postilla	XIV f.		(p) praeest	XIII p.
p̄	(p) prae presbyter, - praepositus	VIII-XV XII		(par) probatur	XIV f.
p̄	(p) prae	XI m.		(p) post	IX
p̄	(p) prae	VIII-X		(p) primus, - post, - psalmus	XIV
p̄	(p) praesentia [bona]	XIII m.		(p9) per conse- quens	XIV f.
p̄.	(p) psalmus	XIII		(pa) propterea, - pri- ma, - pura	XV p.
p̄	(p) praefatus, - praefati, etc.	XVII p.		(pa) praeterea	XIV
p̄	(p) pro	VIII		(pa) prima, - puta	XII-XIV
p̄	(p) pro (irländ. Schrift)	IX p.		(pa) primam	XV
p̄	(p) pro	IX		(pia) prima	XV f.

Cappelli online

<https://www.adfontes.uzh.ch/en/ressourcen/abkuerzungen/cappelli-online/characters/up/1>

<https://abbreviationes.net/servers.html>

Doporučená literatura

PÁTKOVÁ, Hana: Česká středověká paleografie. České Budějovice: Veduta, 2008.

KAŠPAR, Jaroslav: Úvod do novověké latinské paleografie se zvláštním zřetelem k českým zemím. 1. svazek, Textová část. 2. svazek, Obrazová část. 3. přeprac. vyd. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1987.

ŠEBÁNEK, Jindřich: Základy pomocných věd historických. I. Latinská paleografie. Vyd. 2. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1971.